

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8T/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013375
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123013375.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovanej: M. Z., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom V., pre prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. X Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 09.04.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaná

M. Z., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom V.,

sa uznáva za vinnú, že

dňa 30.04.2023 v čase o XX:XX hodine viedla vozidlo v nespôsobilom stave, ktorý si sama privodila požitím liekov, alkoholu a nemrznúcej zmesi ako vodička osobného motorového vozidla značky V. G., s evidenčným číslom E v meste X. po parkovisku obchodného domu A., kde pri cúvaní z parkovacieho miesta potlačila vozidlom nákupný košík, ktorý potlačila k ďalšiemu vozidlu bez poškodenia, v dôsledku čoho bola na miesto privolaná hliadka Obvodného oddelenia Policajného zboru Piešťany, ktorá ju podrobila dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériového čísla T pričom v čase o 18:49 hodine jej bol nameraný pozitívny výsledok 1,07 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje v prepočte 2,23 promile alkoholu v krvi, a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 19:09 hodine s pozitívnym výsledkom 0,96 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo predstavuje v prepočte 2,00 promile alkoholu v krvi, pričom o ďalší odber krvi alebo iného biologického materiálu na zistenie množstva alkoholu nežiadala,

t e d a

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život, alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. c), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku per analogiam súd vyhotovil zjednodušený písomný rozsudok, ktorá neobsahuje odôvodnenie čo do výroku o vine, pretože po vyhlásení rozsudku sa obžalovaná vzdala odvolania a prokurátor sa vzdal odvolania voči výroku o vine.

K výroku o treste.

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy: výsluch obžalovanej M. Z., znalecký posudok od znalca F. K. H., č. 42/2023 (č. l. 26-43), rozhodnutie o priestupku z 15.01.2020 (č. l. 78-79), lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia centrálnej databázy súdov (CDB), lustrácia centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Obžalovaná nemá v odpise registra trestov žiadny záznam.

Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná v nej má 4 záznamy, a to:

- 24.11.2019 alkohol pri vedení vozidla pokuta 200 eur a 6 mesiacov zákaz činnosti
- 28.11.2019 Mestská polícia Levice pokuta 10 eur
- 14.11.2020 úsek dopravy pokuta 10 eur
- 14.06.2022 úsek dopravy napomenutie

Pri prečine ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody až 1 (jeden) rok.

Súd pri skúmaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona dospel k záveru, že u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. c), písm. l) Trestného zákona, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona, že obžalovaná spáchala trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, a to s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. K. H., č. XX/XXXX, z ktorého vyplýva, že obžalovaná trpí recidivujúcou depresívnou poruchou, a v čase skutku bola v zlom psychickom stave, trpela depresiou, ktorá viedla až k samovražednému konaniu - intoxikovala sa liekmi, nemrznúcou zmesou a alkoholom, mala v pláne ísť sa obesiť, v takom stave sa rozhodla preparkovať auto, pričom narazila do nákupného vozíka. V dôsledku duševnej poruchy - depresie, v stave komplikovanej opitosti mohla v dobe spáchania trestného činu rozpoznať protiprávnosť

svojho konania, rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohla ovládať v menšej miere. J. a ovládacie schopnosti boli v čase skutku znížené, vo forenzne podstatnej miere, nie však úplne vymiznuté. Obžalovaná má skúsenosť s alkohol a v minulosti bola viackrát pod vplyvom alkoholu, ale nemohla predpokladať, aký vplyv bude mať na jej psychiku a správanie užitie liekov, alkoholu a nemrznúcej zmesi dokopy, a zároveň jej konanie bolo modifikované pôsobením duševnej poruchy.

Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaná sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala, a to s poukazom na jej kritický postoj k trestnej činnosti prezentovaný na hlavnom pojednávaní.

Z dôvodu prevažujúceho pomeru poľahčujúcich okolností (2:0) bolo potrebné upraviť sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížením hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (12 mesiacov) o jednu tretinu (4 mesiace) postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona. Upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody je potom až 8 (osem) mesiacov.

Pokiaľ prokurátor navrhoval priznať poľahčujúce okolnosti aj podľa § 36 písm. j), písm. n) Trestného zákona, súd sa s tým nestotožnil. Úvodom je potrebné uviesť, že priznanie týchto poľahčujúcich okolností (a ani vo vzťahu k § 36 písm. c), písm. l) Trestného zákona) prokurátor vo svojom návrhu v záverečnej reči žiadnym spôsobom neodôvodnil. Súdu preto nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych dôvodov bolo priznanie týchto poľahčujúcich okolností prokurátorom navrhnuté. S poukazom na doterajšiu súdnu prax môže súd konštatovať len nasledovné. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona vylučujú záznamy obžalovanej o priestupkoch, vrátane priestupku na úseku dopravy, kedy bol prítomný alkohol. Vo vzťahu k tejto poľahčujúcej okolnosti je súd toho názoru, že vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu je potrebné vykladať širšie, a preto túto poľahčujúcu okolnosť nemožno priznať bez ďalšieho len z dôvodu, že obžalovaná nemá v odpise registra trestov žiadny záznam; aj záznamy o priestupkoch po zohľadnení ich povahy, početnosti a obdobia spáchania, môžu vylučovať priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. V prejednávanej veci ide o druhovo rovnaké konanie, než o aké išlo pri priestupku z 24.11.2019, a nakoľko obdobie cca 3,5 roka medzi priestupkom a trestným činom súd nepovažoval za významne dlhé, t. j. priestupok bol spáchaný „nie tak dávno“ pred trestným činom, súd z týchto všetkých dôvodov nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Vo vzťahu k priznaniu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona súd uvádza, že samotné vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku, teda využitie tohto procesného inštitútu zo strany obžalovanej nemožno bez ďalšieho považovať za „napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom“, nakoľko využitím tohto procesného inštitútu sa žiadna trestná činnosť neobjasňuje, t. j. v zmysle zisťovania skutkového stavu sa neodhaľuje nič, čo dovtedy známe nebolo.

Súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, ktorý považuje za primeraný, spravodlivý a naplňujúci účel trestu.

Súd zároveň dospel k záveru, že u obžalovanej sú dané okolnosti podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a preto súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Súd v prospech obžalovanej zohľadnil skutočnosť, že obžalovaná sa k trestnému činu priznala a úprimne ho oľutovala, skutočnosť, že urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré súd prijal, a s ktorým sú spojené následky ako neodvolateľnosť vyhlásenia, výrazné obmedzenie opravných prostriedkov a vzdanie sa práva na prejednanie veci v celom rozsahu. Súd v prospech obžalovanej ďalej zohľadnil skutočnosť, že obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná. A napokon súd v prospech obžalovanej zohľadnil jej nepriaznivé životné okolnosti, ktoré mali vplyv na konanie obžalovanej pri spáchaní skutku, a to že obžalovaná trpí recidivujúcou depresívnou poruchou, v dôsledku ktorej tiež obžalovaná svoje konanie mohla ovládať v menšej miere, a jej rozpoznávací a ovládacie schopnosti boli v čase skutku znížené vo forenzne podstatnej miere.

Súd v neprospech obžalovanej zohľadnil množstvo zisteného alkoholu vo vydychovanom vzduchu vo výške 2,23 promile, čo predstavuje strednú až ťažkú opitnosť (viď závery znaleckého posudku), a tiež skutočnosť, že obžalovaná sa druhovo totožného konania (vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu) už

v minulosti v roku 2019 dopustila, za čo jej bol uložený okrem iného aj zákaz činnosti vo výmere 6 mesiacov.

Postoj obžalovanej k trestnej činnosti, absenciu záznamov v registri trestov, a jej zdravotný stav, súd posúdil ako dôvody pre uloženie trestu pri dolnej hranici trestnej sadzby, a zároveň ako dôvody pre podmienený odklad výkonu uloženého trestu. Opakované konanie pod vplyvom alkoholu a vyššie množstvo alkoholu zistené pri spáchaní trestného činu súd posúdil ako dôvody pre určenie o niečo dlhšej skúšobnej doby, a zároveň aj ako dôvody pre uloženie o niečo dlhšieho trestu zákazu činnosti, teda nie pri dolnej hranici trestnej sadzby. Súd je tiež toho názoru, že okolnosti v prospech obžalovanej vzhľadom na ich povahu a početnosť, výrazne prevyšujú nad okolnosťami, ktoré súd posúdil v neprospech obžalovanej.

Pokiaľ prokuratúra navrhovala uloženie trestu odňatia slobody ako trestu nepodmienečného, súd sa s takýmto návrhom nestotožnil. Súd je toho názoru, že samotné množstvo zisteného alkoholu presahujúce 2 promile nemôže byť bez ďalšieho dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu, a to ani v prípade, o aký ide v prejednávanej veci, kedy obžalovaná už v minulosti bola priestupkovo potrestaná za alkohol pri vedení motorového vozidla. Obžalovaná síce viedla vozidlo pod vplyvom alkoholu, avšak ako už bolo skôr uvedené, jej konanie bolo modifikované pôsobením duševnej poruchy, svoje konanie mohla ovládať v menšej miere, a jej rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli v čase skutku znížené vo forenzne podstatnej miere, čo výraznou mierou mení náhľad na okolnosti spáchania trestného činu, a to v prospech obžalovanej. U obžalovanej teda nešlo o cieľené a ľahkovážne konanie, kedy sa páchatel' zámerné dovedie do stavu opitosti len s cieľom navodenia si euforických pocitov. S poukazom na uvedený nepriaznivý zdravotný stav obžalovanej v čase spáchania skutku sa súd nestotožnil ani s názorom prokuratúry o určitom recidivujúcom konaní vzhľadom na predchádzajúci priestupok. Obžalovaná bola ďalej zadržaná na parkovisku pri nacúvaní do nákupného košíka, teda nešlo o prípad, kedy by bola zadržaná či už ako plnohodnotný účastník cestnej premávky, kedy by vo výrazne vyššej miere ohrozila ostatných účastníkov cestnej premávky, a zároveň čo do následku trestného činu, týmto trestným činom nebola spôsobená smrť ani iná ujma na zdraví ďalšej osobe. Pokiaľ prokuratúra poukazovala na to, že bolo len šťastím, že nedošlo k vážnejším následkom, tak podľa názoru súdu nemožno vychádzať z takýchto predpokladov v neprospech obžalovanej, pretože tak ako je možné, že by obžalovaná ďalej v jazde pokračovala, tak rovnako je možné, že by po nacúvaní do košíka v jazde nepokračovala z vlastného rozhodnutia. Nemožno bez ďalšieho vychádzať z predpokladu horšieho pre obžalovanú, keď rovnako môže platiť aj „priaznivejšia“ možnosť, a to obzvlášť v prípade, keď z dokazovania nebolo preukázané, že by sa obžalovaná snažila ďalej v jazde pokračovať, a na strane druhej je v znaleckom posudku spomínané len „preparkovanie“; tieto závery podporuje aj uplatnenie zásady in dubio pro reo. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ obhajoba v záverečnej reči poukazovala na podrobné okolnosti skutku, a najmä na výpoveď svedka Orviského, tak dokazovanie v tomto smere na hlavnom pojednávaní vykonané nebolo, preto súd s poukazom na § 278 ods. 2 Trestného poriadku tieto tvrdenia obhajoby nezohľadňoval. Všetky spomenuté okolnosti však umožňujú dospieť k záveru, že výkon trestu odňatia slobody je možné u obžalovanej podmienenčne odložiť. Súd nezistil také skutočnosti, a ani zistený skutkový stav tak súd neposúdil, že by na obžalovanú bolo nevyhnutne potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody na to, aby bol naplnený účel trestu. Podľa názoru súdu bude účel trestu naplnený aj v prípade, keď obžalovanej nebude uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je aj v súlade so zásadou ultima ratio. Záverom súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, kedy trestné konanie neskončilo uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci bolo u páchatel'ov zistené ešte väčšie množstvo alkoholu než u obžalovanej; 3,56 promile (6To/159/2023) alebo 3,12 promile (5To/116/2023).

Nakoľko sa obžalovaná dopustila trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov. Pri výmere súd zohľadnil, ako už bolo uvedené, množstvo zisteného alkoholu u obžalovanej a skutočnosť, že obžalovaná sa už druhovo totožného konania v minulosti v roku 2019 dopustila, za čo jej bol uložený zákaz činnosti vo výmere 6 mesiacov. Z týchto všetkých dôvodov súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti vo výmere 2,5 roka v rámci sadzby 1 rok až 10 rokov.

Celkovo súd dodáva, že vzhľadom na pretrvávajúci kritický postoj obžalovanej k trestnej činnosti, a najmä s poukazom na vyhlásenie obžalovanej o vine v zmysle § 257 Trestného poriadku, súd obžalovanej ukladal trest miernejší oproti trestu, ktorý jej súd pôvodne uložil v trestnom rozkaze.

K výroku o ochrannom opatrení.

Súd obžalovanej uložil ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože sa stotožnil s návrhom znalca, ktorý v znaleckom posudku práve takéto ochranné opatrenie navrhoval obžalovanej uložiť, pričom obžalovaná spáchala trestný čin pod vplyvom návykovej látky a v súvislosti s jej užívaním v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.